

ΑΡΧΑΙΟΔΟΓΙΚΑ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Μεγαλοπόλεως τὰ ἐξῆς νεώτατα περὶ τῶν ἐκεῖ ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν: «Αἱ ἐν τῷ ἀρχαίῳ θεάτρῳ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἔληξαν ἀπὸ τῆς 19 Μαΐου, θέλουσι δὲ ἐπαναληφθῆναι τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον». Ἦδη καθιστῶ ἐν ὀλίγοις γνωστὸν ὅτι ἐκ τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου ἀπεκαλύφθησαν πολλαὶ σειραὶ ἐδωλίων, ἅτινα σφίζονται ὡπασοῦν ἐν καλῇ καταστάσει. Ἰδίως οἱ ἐν τῇ πρώτῃ σειρᾷ τῇ κατωτάτῃ εὐρεθέντες θρόνοι διατηροῦνται κάλλιστα, εἶνε δὲ πάντες ἐνεπίγραφοι, φέροντες τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων φυλῶν. Ἐπίσης ἀναγινώσκεται ἐφ' ὧν τῶν θρόνων τὸ ὄνομα Ἀντιόχου τινός, ὅστις ἀγωνοθετήσας ἀνέθηκε τοὺς θρόνους πάντας καὶ τὸν ὀχετόν.

«Ἐν τῷ χώρῳ τῆς παλαιᾶς σκηνῆς ἀνεκαλύφθησαν τελευταῖον καὶ θεμέλια ῥωμαϊκῆς σκηνῆς: σύγκεινται δὲ ταῦτα ἐκ δύο πλακῶν σκληροῦ λίθου καὶ ἐκτείνονται μέχρι σχεδὸν τοῦ χώρου τῆς ὀρχήστρας. Διὰ τῆς προεκτάσεως ταύτης εἶχε σμικρυνθῆ κατὰ πολὺ ἡ ὀρχήστρα ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅποτε ἐγένετο ἡ ἐπισκευὴ τοῦ θεάτρου ἐν γένει.

«Ὁ ἐπόπτης τῶν ἐνταῦθα ἀνασκαφῶν καὶ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καστρωμένος εὗρεν ἐν τῷ οἴκῳ χωρικοῦ τινος ἄξιον λόγου ἐπιγραφὴν ἐκ στίχων 248, ἥτις ὡς ὁ χωρικός λέγει εἶχε μετακομισθῆ ἐκ τοῦ χώρου τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς. Εἶνε αὕτη διατίμησις διαφόρων πραγμάτων, ἐποχῆς δὲ τῶν ἐσχάτων ῥωμαϊκῶν χρόνων. Νομίζω ὅτι τοιοῦτους εἰδους ἐπιγραφαὶ ἐχάραχθησαν ἐπὶ Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατετέθη εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον ὅπερ ἀρκοῦντως ἐσχάτως ἐπλουτίσθη χάρις εἰς τὴν πρόθυμον γενναιοδωρίαν τῶν κατοίκων.»

— Ἐν θέσει Λιμπόνι τῆς Παραμυθίας, ἔνθα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχαῖα εἰρεπία σφίζονται, ὁ κ. Δ. Α. Παναγιωτίδης εὗρε ῥωμαϊκὴν ἐπιγραφὴν, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Νεολόγῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἐξῆς:

SEX. PO(M)PEIO
SPESO. SABIN
PRAEFA. ETAVR
PROC. A(V)C EPIRI
DO
PHOTIC. EX PECVNIA
VIRITIM CONLAT
OB M(E)RITA(E)

Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναγινώσκεται ἐν στήλῃ ἐξ ἐγχωρίου μαρμαρίου, ὕψους 1 μέτρου, πάχους δὲ 5 περίπου δακτύλων. Ἐκ ταύτης δὲ, κατὰ τὸν ἐκδότην, βεβαιοῦται ὅτι ἐν τῇ θέσει ἐκεῖνῃ ἔκειτο ἡ πόλις Φωτική, ἀρχαία τῆς Ἡπείρου ἐπισκοπικῆς ἑδρα, ἥς γινώσκουμεν τρεῖς ἐπισκόπους (ἀπὸ τοῦ 451—520). Τὴν πόλιν ταύτην ἐποποιήσαν πρότερον παρὰ τὴν Βελλᾶν, στήριζόμενοι εἰς χωρίον τι τοῦ Προκοπίου.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Ἅγιος Γεώργιος τοῦ δήμου Αὐλῶνος τῆς Εὐβοίας ἐξεχώθησαν 2 τάφοι ἀρχαῖοι ἐν οἷς νεκρικὰ τινὰ ἀγγεῖα καὶ δύο ἀγαλμάτια εὐρέθησαν: παραπλεύρως τῆς μιᾶς λάρνακος ἦν πίθος καὶ ἐν αὐτῷ ὕδρια πληλὴν. Καὶ τὰ μὲν εὐμετακόμιστα εὐρήματα παρελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ, ἐτέθη δὲ φρουρὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀνασκαφῆς.

— Τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐνεργουμένων ἐν Μαραθῶνι ἀνασκαφῶν τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα εἶνε ἀρκοῦντως σπουδαῖα. Κατ' ἀρχὰς ἀνεσκάφη τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπιστεῦετο ὅτι ἦτο τὸ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευόμενον τρό-

παιον, ὅπερ οἱ Ἕλληνες ἀνέγειραν πρὸς μνήμην τῆς νίκης αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς σκαφῆς ἐδείχθη ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶνε λείψανον ῥωμαϊκοῦ πύργου· ἐπομένως τὸ τρόπαιον πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἀλλοχού, ἔνθα καὶ γίνονται πρὸς τοῦτο ἔρευναι. Ἀκολουθῶς ἤρξατο ἀσκαφὴ τοῦ καλουμένου περιφήμου τύμβου τῶν Μαραθωνομάχων, ὅστις καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἐξερευνηθῆ ἐν μέρει, ἀνευ ἀποτελέσματος, ὑπὸ τοῦ κ. Σγλιεμαν. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἔφερον εἰς φῶς, εἰς βάθος 14 μέτρων, πληλὴν κάλπην περιέχουσαν ὅσα καὶ κόνιν νεκροῦ. Ἡ κάλπη αὕτη, κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ κοσμήματα, εἶνε ἀναμφισβητήτως πολὺ ἀρχαιότερα τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο ἡ μάχη τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν. Φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι τάφοι ἐκεῖ πλησίον τῆς κάλπης ὑπάρχουσιν· ὥστε ἐκ τούτου δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι καὶ ὁ τύμβος ἐκεῖνος εἶνε ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἀνασκαφέντες ἐν Ἀττικῇ τύμβοι, ἰδίως οἱ ἐν Βελανιδέῃ καὶ Βουρβᾷ, ἐπικαλύπτει δηλ. καὶ οὗτος πολλοὺς διαφόρων ἰσως ἐποχῶν τάφους.

— Κατὰ τὰς ἐν Τροϊζηνίᾳ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς γενομένας ἀνασκαφὰς εὐρέθησαν θεμέλια ἀρχαίου ναοῦ καὶ μαρμαρίνον τι συμπλεγμα (;) ὅπερ ἐρμηνεύεται ὡς Ἑρμῆς κριοφόρος (;).

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων χωρικῶν ἐξωθι τῶν Τρικάλων πρὸς ἀνακαλύψιν ἱερῶς εἰκόνας ἡλαττώθη διότι μετὰ τὰς πολυήμερους ἀνασκαφὰς ἡ εἰκὼν δὲν εὐρέθη. Πλὴν δὲ τῶν ἀνευρεθέντων πύθων, στηλῶν καὶ ἀγγείων, ἐπίσης δὲ θεμελίων ἀρχαίου ναοῦ, εὐρέθησαν καὶ ἄλλα τινὰ ἀγγεῖα συντετριμμένα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑΙ

Ἐν τῷ Litterarisches Centralblatt τῆς 17²⁹ Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Λιψία πανεπιστημίου κ. K. Gregory εὐμενεστάτη βιβλιοκρισία περὶ τοῦ Καταλόγου τῶν ἀγιορειτικῶν χειρογράφων τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυριδωνος Λάμπρου, ἔργου ὅπερ μεγάλως ἐξετιμήθη, ἐβραβεύθη δὲ πέρσι καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν. Ἐκ τῆς βιβλιοκρισίας ταύτης ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περικοπὴν: «Εἶθε νὰ κατορθώσῃ ὁ συγγραφεὺς λίαν ταχέως νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τοῦ καταλόγου». Τὸ ἔργον αὐτοῦ τιμᾷ ἀληθῶς τὸ πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν. Παρέχει δὲ καὶ λαμπρὸν τεκμήριον τῆς ὑψηλοφροσύνης τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοβουλίου, ὅπερ ἄλλοτε ἐχορήγησε τὰ μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς, ἰδίως σταν λάθωμεν ὑπ' ὅψιν, ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλάς δὲν εὐπορεῖ μεγάλως. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ὠραῖον παράδειγμα ἐπιστημονικῆς ὁμονοίας καὶ «μεγαλοφυχίας» ἂν αἱ ἀκαδημαῖαι τῆς Γαλλίας καὶ «Γερμανίας, καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐταιρίαι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἀπεφάσιζον νὰ συνενωθῶσιν ὅπως χορηγήσωσι τὰς δαπάνας πρὸς δημοσίευσιν τοῦ Καταλόγου τούτου».

— Πολλοὶ τῶν ἱατρῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῶν ὁμογενῶν ἀπεφασίσαν, ὅπως ἰδρῶσιν ἱατρικὸν σύλλογον ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Ἱπτοκράτης. Σκοπὸς τοῦ συλλόγου ἔσται ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἀνατολῇ καὶ ἡ ἰδρῶσις ταμείου ἀλληλοβοηθείας τῶν ἱατρῶν.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμογενὴς κ. Λεωνίδας Ζαρίφης, μαθὼν, ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κτιρίου τῆς νέας σχολῆς Σταυροδρομίου ἀπαιτοῦνται νέα δαπάναι, ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει καταβάλλῃ αὐτὸς τὴν δαπάνην ταύτην ἀνεσχομένην εἰς 2,000 λίρας προσ-

θέτων οὕτω νέαν εισφορὰν εἰς ἄλλας ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἐθνωφελούς σκοποῦ ὑπὸ τοῦ οἴκου Ζαρίφη προσενεχθείσας.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Παρισίων ὁ κ. Λιγνιήτης, λίαν προσεχῶς δὲ ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀστεροσκοπείου.

— Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἱατρικῆς Ἑταιρίας ἐώρτασαν ἐν Ν. Φαλήρῳ διὰ συμποσίου τὴν 29ην ἐπέτειον τῆς ιδρύσεως αὐτῆς.

— Προσεχῶς τὰ μέλη τοῦ ἱατροσυνοδίου καὶ οἱ κκ. Κρίνος, Δαμιέργης καὶ Χρηστομάνος θὰ περιέλθωσι τὰς διαφόρους ἱμακτικὰς πηγὰς τοῦ κράτους καὶ μετὰ τῶν οἰκείων νομομηχανικῶν θὰ καταμετρήσωσιν αὐτάς καὶ θὰ προῶσιν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τούτων.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις 942 ἄτομα, ὧν 562 μὲν ἄνδρες 380 δὲ γυναῖκες, ἐνῶς ἐν ἔτει 1888 ἀπεβίωσαν 1271, ἧτοι 745 ἄνδρες καὶ 526 γυναῖκες. Ἡ μεγάλη αὕτη διαφορά προέκυψεν ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1888 μαστισίας τὴν πόλιν ἐπιδημίας τῆς εὐλογίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

18 μαΐου Ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀρτι ψηφισθεὶς καὶ κυρωθεὶς νόμος περὶ ἀντιβασιλείας ἢ διαχειρίσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν ἐνδεχομένη ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐπιτρέπεται ἢ διὰ Β. Διατάγματος ἀνάθεσις τῆς ἀντιβασιλείας τῷ διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ, ἢ τῆς διαχειρίσεως, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἰσχυουσῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τῆς 12 Ἰουνίου 1886. Ἐδημοσιεύθη ὡσαύτως καὶ ὁ νόμος περὶ ὀρκωμοσίας τοῦ ἀντιβασιλέως. Ὁ ὅρκος οὗτος ἔχει ὡς ἐξῆς: «Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος νὰ τηρῶ πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα, νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ υπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.» Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος θὰ δώσῃ κατ' αὐτὰς τὸν ὅρκον τοῦτον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς διὰ τῆς κεκανονισμένης τελετῆς.

20 μαΐου. Ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἤρξατο ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ δευτέρου τῶν ἐν Γαλλίᾳ ναυπηγούμενων τριῶν θωρηκτῶν, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα «Σπέτσαι», πρὸς τοῦτο δὲ ἀνεχώρησαν σήμερον ἐντεῦθεν ἑξ μηχανικοὶ Ἕλληνες ἀποστελλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὅπως ἀναλάβωσι ὑπηρεσίαν ἐν ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκάφους.

21 μαΐου. Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ ἐν Τατοίῳ ναῷ καθ' ἣν παρέστησαν ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος, ἡ πριγκίπισσα Σοφία, οἱ βασιλοπάιδες καὶ οἱ αὐλικοί, ἐκ μέρους δὲ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Δραγούμης. Παρετέθη δ' ἐν τῇ βασιλικῇ ἐπαύλει ἐπίσημον γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισαν πάντες οἱ αὐλικοί. Πλεῖστα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν ἐξ ἀπασῶν τῶν Αὐλῶν τῆς Εὐρώπης πρὸς τὸν Διάδοχον, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ, πολλοὶ δὲ τῶν ἐν τέλει προσελθόντες εἰς τὸ ἀνάκτορον αὐτοῦ ἐνεγράφησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. — Ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε 1000 δραχμάς εἰς τὸν ἐνταῦθα ἰταλικὸν σύνδεσμον «Ἀλληλοβοήθεια».

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Ν. Π. Κέρκυραν. Ἀπεστάλησαν τὰ ζητηθέντα. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Θ. δὲν πωλεῖται· ἀδυνατοῦμεν δὲ νὰ σᾶς ὑποδείξωμεν τρόπον πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.

κ. Φ. Κ. Ἄνδρον. Σᾶς ἀπεστείλαμεν τὸ ζητηθὲν καὶ σᾶς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς.

κ. Ν. Μ. Καστελλάνους. Αἱ εἰς χεῖράς μας 7 δρ. ἐδόθησαν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Θέμιδος, συμφώνως πρὸς τὸ δελτάριόν σας.

κ. Κ. Malorossiiskaja. Ἐν τῇ ὁρισθείσῃ τιμῇ τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ δαπάνη τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολῆς τῶν τόμων. Ὅθεν παρακαλεῖσθε ν' ἀποστείλετε καὶ ταύτην, ἀνερχομένην εἰς δρ. 2. Εἰσέτι οὐδεμίαν ἐλάβομεν σημείωσιν τοῦ ἀναποκριτοῦ ἡμῶν περὶ παραλαβῆς τοῦ ἀντιτίμου.

κκ. Α. Κ. Σμύρνην. Γ. Χ. Ἰωάννινα. — Σ. Ι. Π. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη ἡ συνδρομὴ σας.

κκ. Ε. Π. Δ. Ὀλτένιτσαν. — Ζ. Γ. Νάξον. — Α. Α. Π. Κίον. — Α. Α. Ν. Δικελί. — Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.

κκ. Γ. Σ. Φ. Σῦρον. — Α. Α. Ν. Δικελί. — Κ. Ζ. Βολγράφ. — Δ. Ζ. Κ. Ἀζόφ. Διωρθώθη ἡ διεύθυνσίς σας.

κκ. Ε. Ι. Μ. Κάϊρον. Ἐλήφθη ἡ συνδρομὴ σας.

κκ. Ε. Ζ. Κάϊρον. — Α. Π. Κύπρον. — Α. Μ. Αἰγίον. Ἀπεστείλαμεν τὰ φύλλα εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἐγγραφεύτας συνδρομητὰς, ταχυδρομικῶς δὲ σᾶς γράφομεν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας.

Φίλω τῆς Ἑστίας, Ἐνταῦθα. Ὁρθοτάτη ἡ παρατήρησίς σας, προήλθε δὲ τοῦτο ἐνεκα αἰτίων ὑπερτέρων τῆς θελήσεώς μας καὶ εἶνε παροδικόν, ὡς θὰ ὁμολογήσῃτε καὶ σεῖς ἀπὸ τοῦ προσεχέως φύλλου. Προήλθε, διότι καθυστέρησαν αἱ ἀναμενόμεναι εἰκόνες, ἐπρωτιμήσαμεν δὲ νὰ ἐκδοθῶσι δύο τρία φύλλα πενιχρότερον εἰκονογραφημένα παρὰ τὰ καταφύγομεν εἰς τὴν κατασκευὴν προχείρων ξυλογραφημάτων ἅτινα θὰ κατέστρεφον τὴν καλλιτεχνικὴν ἀριότητα τοῦ ὅλου τόμου τῆς Ἑστίας. Ἡ μικρὰ ἑλλειψίς αὕτη ἄλλως θὰ συμπεληρωθῇ κατὰ τὴν θ' ἐξαμηνίαν, ὅτε καὶ πρωτότυπων εἰκόνων σειρὰ θὰ δημοσιευθῇ καὶ δύο μυηιστορήματα πλουσίως εἰκονογραφημένα, ὥστε ἕκαστον φύλλον θὰ κοσμεῖται ὑπὸ τεσσάρων καὶ πέντε καὶ περισσοτέρων εἰκόνων. Πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀπαντήσεις αὐταὶ θὰ σᾶς εὐχαριστήσωσι ἀφοῦ τόσῃν δεικνύετε ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑστίαν καὶ μετὰ τόσῃς μερίμνης παρακολουθεῖτε τὴν προοδευτικὴν πορείαν αὐτῆς.

κ. Σ. Δ. Κ. Λευκάδα. Περὶ τοῦ νομίσματος ἡρωτήσαμεν ἐδικώτατον νομισματολόγον ὅστις ἀπήντησεν ἐπὶ λέξει τὰ ἐξῆς: «Εἶνε τοῦτο δοκάτον ἢ leone τοῦ Φραγκίσκου Μοροζίνη ἄνευ ἀξίας πλείονος τοῦ ἀργύρου ὃν περιέχει. Ἀλλ' ἐκ τῶν πολλῶν ἅτινα ἔχει ὁ κάτοχος ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλων δοκῶν σπανιώτερα. Τὰ μικρὰ δὲν δύναμαι νὰ κρίνω ποίας ἀξίας εἶνε, διότι ὑπάρχουσι ποικίλων εἰδῶν τοιαῦτα νομίσματα βενετικά.» Τί νὰ κάμωμεν τὸ σταλὲν;

Περίεργον. Ἀργοστόλιον. Δὲν ἔχει μόνῃ ἡ Ἀγγλία τὸν ἐπίσημον ποιητὴν τῆς, τὸν δαφνοστεφῆ Τέννyson νῦν, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀργεντινὴ ποιεῖται. Ὁ ἐπίσημος αὐτῆς ποιητῆς τιτλοφορεῖται «Ποιητῆς τῆς Κυβερνήσεως» μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς, φορῶν μέλανα μανδύαν, ἔπεται ἀμέσως τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. «Ὁνομάζεται δὲ ὁ νῦν κατέγων τὸ ἀξίωμα τοῦτο ποιητῆς Δὸν Κάρλος Γουίδο ὁ Σπάνο. Φαντασθῆτε ἂν εἶχομεν καὶ ἡμεῖς!

κ. Α. Δ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν διὰ φιλικωτάτας φροντίδας. Σειρὰ φύλλων ἀπεστάλη κ. Σ. Ι. Π. καὶ ἀπόδειξις συνδρομῆς του ἐντὸς αὐτῶν.